

לג:

עין משפט
גר מצודה

פסא ב מיי פירא מל
שבת הלכה ה פסא
לחן עט טעיה איה פו
שכ עפק ד ותי פוקט
ספק ד:
ג ב מיי שם טעיה איה
פוקט פוקט ה:
סר שכת פוקט ה:
ג א מיי שם פוקט ה:
ג פסא שם טעיה א:
אוחי סר פוקט ה:
גב ה מיי פירא שם הלכה
א פסא שם טעיה א:
סר שכת פוקט ד:
גא ו טעיה שם סר שד
פוקט ה:

המביא פרק רביעי ביצה

מסורת הש"ס

א (תוספתא שבת ס"ו),
ב שבת קמ"ו (א) ועי"פ
חוס' פסחים קב: ד"ה רכ"ג

גלוין הש"ס

גפ' הוה פסחיה וקן
לפסחא דמתני' אלן
שפסחא ס"ד מ"ו
דכתיב: שם וכו'
אחר זה ואחר זה עיין
שבת דף קטו ע"ב רש"י
ד"ה שמת יקטום:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א[תוס' ד"ה ר"ה ה"ה וכו'
ובי"ט י"ב גמ' יתיבה.
ד"ה ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה
דף קטו ע"ב מ"ה וכו'
אמר ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה:

לעו רש"י

ובגמ' ר' יוחנן ב"ר
לרבין באור' אישכרי'
אישכרי' ר' לוןס.
לדלל פלישין
פלישין ר' לוקס.
דולוי' ר' הילד' ר' א.
מסוד' ר' עין ג'ן. ש"ך.
אשכ' ר' ישיב' א.
ר' שכ' א. ר' שכ' עי'
באור' שכ' פסד'.

מוסף רש"י

שובר אדם את החבית.
מלאה נוגעות, כספן או
כסף, לאכול מפנה
גבורות. לחן מקלקל
שם אסור בשבת, ובלבד
שלא יתבוין לעשות
כלי. לטקס יפה לעשות
נפש שבת קמ"ו.

רבינו חננאל

אמר רב יהודה אובלי
בהמה אין בהן מיטוס
חוקין, ומתבנין עלייה
מטלטלין עצי בשמים
להריח ולהניף לחולה בו,
ופוקטין כי תניא תרימא
בקשין. קשין בני מליה
נינה, ואוקימנא להי.
מוללו ומריה בו. קוטמו
ומריה בו, בריא ברכין.
אבל בקשין לא יקטמו
ואם קטמו פטור אבל
אסור, לחצות בו שינוי לא
יקטמו ואם קטמו חייב
חטאת. תני חמור קוטמו
ומריה בו, ואוקימנא
ברכין. ותניא אידך לא
יקטמו ואוקימנא בקשין.
ואוקימנא בקשין אמאי לא,
והא תנן שובר אדם חבית
לאכול ממנה נוגעות
ולבשר שלא יתבוין
לעשותה כלי, ועוד הו
רבה ורבין בני בר ארמ
אמרי דרב יהודה הוה
פסקיה וריב לה אלוותא
פישתו פישתו, פירוש עצי
קציעות שפסקינן בהן.
ואריב' דהוה קשין וחזו
לקתנא דגני' וחצית.
ופוקטין אלא לא ישא' אח
דתי קוטמו רבנן, והא
דתי לא יקטמו ר'
אליעזר, ותניא ר' אליעזר
אומר נוטל אדם קיסם
משלפניו לחצות בו שינוי,
וחב"א לא יטול אלא את
האובס של בהמה, ושין
שלא יקטמו בין מה
שנטל לפניו ובין מה
שנטל מן האובס של
בהמה, ואם קטמו לחצות
בו שינוי ולפתוח בו דלת
בשבת, בשוגג חייב
חטאת, ביום טוב כפוד
לוקה ודבריו ר' אליעזר.
וחב"א אחזי זה ואחזי זה
בין ברית בין שבטת אינו
אלא משום שבות, ר'
אליעזר דקתני התם קטמו
לחצות בו שינוי ולפתוח
בו דלת חייב חטאת, הבא
לא יקטמו לבתחילה
להריח בו, ואם קטמו
פטור אבל אסור, ר' קבנן
דאמרי אפילו קבנן
לחצות בו שינוי ולפתוח
ביום טוב מילא בלא ריה
משום שבות, הבא קוטמו
להריח בו לבתחילה
שורש' במוסתחין כמו
קציעות מהדיקין בתוך
החבית, פסקא אין
מוציאין אור לא את
העצם ולא מן האובס
ולא מן העצם ולא מן
המים, מיט' דמילדי
בייטין, ואין מלבנים
הרעפים לצלות עליהן
פטור, ופירוש אין מוציין
הקירות באש, ואוקמה ר'

פטור אבל אסור קא קשיא לי חייב חטאת טבעיא, פרש"י
תשובה גדולה מורה להשיבני דלפני פטור אבל אסור
קא קשיא לי כ"ש דחייב חטאת קא קשיא לי אבל לא קשיא כלל
דהתם מיירי נקשין שאין ראויין למאכל בהמה וקשה מאי מדרך
בלשון השתא פטור אבל אסור קא
קשיא לי לשני ליה ללחמך התם מיירי
נקשין וע"ק דמשמע דנקשין מתקרי
לרב יהודה ובסמון מתיר רב יהודה
אף להריח דלחמך דמפשה ויהיב
אלותא וכו' ואר"מ דגרסי' בגרסא
דר"ח דגרסי' אל"ו ויהיב דרב יהודה
מציני לרב כהנא פטור דלחמך דמפשה
נשנית בעשות דהא הא דקאמר פטור
אבל אסור קא קשיא לי דלדרבנא
מומר לממרי ופ"י למתלה חייב
טעמא מבעיא כ"ש דנשנית בעשות
מיון דקתני חייב חטאת וא"ל רב
כהנא לרב יהודה מניין לשניין לך
דהביתא מיירי נקשין שאין ראויין
כלל למאכל בהמה ולכן זהו דלהריח
פטור אבל אסור לחצות בו שינוי חייב
חטאת אבל לרדף קשה דנקשין נמי
קא אמרת דמומר להריח דקאמר
מפשה ויהיב אלותא וכו' ומ"מ רב
יהודה לא היה מודה ליה דרב יהודה
ק"ל דלחצות שני פטור אבל אסור
ולהריח מומרי אפי' למתלה אף על
גב דקשין הן להריח מומרי:

אוכלי בהמה אין בהן משום תקון כלי
איתיה רב כהנא לרב יהודה אי-במשלילין
עצי בשמים להריח בהן ולהניף בהן לחולה
ומוללו ומריה בו ולא יקטמו להריח בו ואם
יקטמו פטור אבל אסור; לחצות בו שינוי לא
פטור אבל אסור חייב חטאת א"ל השתא
פטור אבל אסור קא קשיא לי חייב חטאת
מבעיא אלא כי תניא ההיא בקשין קשין
בני מוליה נינהו חסורי מחסרא והכי קתני
מוללו ומריה בו קוטמו ומריה בו בר"א
ברכין אבל בקשין לא יקטמו ואם קטמו
פטור אבל אסור לחצות בו שינוי לא יקטמו
ואם קטמו חייב חטאת תני חמור קוטמו
ומריה בו ותניא אידך לא יקטמו להריח בו
אמר רבי יורא אמר רב חסדא לא קשיא
הא ברכין הוא אבקשין מתקרי לה רב האא
בר יעקב בקשין אמאי לא מאי שנא מהא
דתני' ישובר אדם את החבית לאכול ממנה
גרוגרות ובלבד שלא יהוין לעשות כלי
ועוד הא רבא בר רב אדא ורבין בר רב
אדא דאמרי תרווייהו כי הוינן כי רב יהודה
הוה מפשה ויהיב לן אלותא אלותא אע"ג
דחויא לקתנא דגרי' וחציני לא קשיא הא
ר"א הא רבנן דתניא ר"א אומר נוטל אדם
קיסם משלפניו לחצות בו שינוי וחב"א לא
יטול אלא מאובס של בהמה ושיוין שלא
יקטמו ואם קטמו לחצות בו שינוי ולפתוח
בו הדלת בשוגג בשבת חייב חטאת כמוזר
ביו"ט סופג את הארבעים דברי ר"א וחב"א
אחד זה ואחד זה אינו אלא משום שבות
ר"א דקאמר התם חייב חטאת הבא פטור
אבל אסור רבנן דקא אמרי התם פטור אבל
אסור הבא מותר לבתחלה ולית ליה לרבי
אליעזר הא דתנן שובר רבא את החבית
לאכול ממנה נוגעות ובלבד שלא יתבוין
לעשות כלי אמר רב אשי כי תניא ההיא
במוסתחין; ומגבב מן החצר; ת"ר מגבב
מן החצר ומדליק שכל מה שבחצר מוכן
הוא ובלבד שלא יעשה צבורין צבורין
ורבי שמעון מתיר כמאי קא מפלגי מר
סבר מחוץ דקא מכניף למחר וליומא אחרינא
ומ"ם קדרתו מוכחת עליו; אין מוציאין
את האור וכו'; ואין מלבבין את הרעפים;
ביום טוב; ואין מלבבין את הרעפים;
מאי קא עביד אמר רבה בר בר חנה א"ר
יוחנן הבא ברעפים חדשים עסקינן מפני
שצריך

אוכלי בהמה אין בהן משום תקון כלי
איתיה רב כהנא לרב יהודה אי-במשלילין
עצי בשמים להריח בהן ולהניף בהן לחולה
ומוללו ומריה בו ולא יקטמו להריח בו ואם
יקטמו פטור אבל אסור; לחצות בו שינוי לא
פטור אבל אסור חייב חטאת א"ל השתא
פטור אבל אסור קא קשיא לי חייב חטאת
מבעיא אלא כי תניא ההיא בקשין קשין
בני מוליה נינהו חסורי מחסרא והכי קתני
מוללו ומריה בו קוטמו ומריה בו בר"א
ברכין אבל בקשין לא יקטמו ואם קטמו
פטור אבל אסור לחצות בו שינוי לא יקטמו
ואם קטמו חייב חטאת תני חמור קוטמו
ומריה בו ותניא אידך לא יקטמו להריח בו
אמר רבי יורא אמר רב חסדא לא קשיא
הא ברכין הוא אבקשין מתקרי לה רב האא
בר יעקב בקשין אמאי לא מאי שנא מהא
דתני' ישובר אדם את החבית לאכול ממנה
גרוגרות ובלבד שלא יהוין לעשות כלי
ועוד הא רבא בר רב אדא ורבין בר רב
אדא דאמרי תרווייהו כי הוינן כי רב יהודה
הוה מפשה ויהיב לן אלותא אלותא אע"ג
דחויא לקתנא דגרי' וחציני לא קשיא הא
ר"א הא רבנן דתניא ר"א אומר נוטל אדם
קיסם משלפניו לחצות בו שינוי וחב"א לא
יטול אלא מאובס של בהמה ושיוין שלא
יקטמו ואם קטמו לחצות בו שינוי ולפתוח
בו הדלת בשוגג בשבת חייב חטאת כמוזר
ביו"ט סופג את הארבעים דברי ר"א וחב"א
אחד זה ואחד זה אינו אלא משום שבות
ר"א דקאמר התם חייב חטאת הבא פטור
אבל אסור רבנן דקא אמרי התם פטור אבל
אסור הבא מותר לבתחלה ולית ליה לרבי
אליעזר הא דתנן שובר רבא את החבית
לאכול ממנה נוגעות ובלבד שלא יתבוין
לעשות כלי אמר רב אשי כי תניא ההיא
במוסתחין; ומגבב מן החצר; ת"ר מגבב
מן החצר ומדליק שכל מה שבחצר מוכן
הוא ובלבד שלא יעשה צבורין צבורין
ורבי שמעון מתיר כמאי קא מפלגי מר
סבר מחוץ דקא מכניף למחר וליומא אחרינא
ומ"ם קדרתו מוכחת עליו; אין מוציאין
את האור וכו'; ואין מלבבין את הרעפים;
ביום טוב; ואין מלבבין את הרעפים;
מאי קא עביד אמר רבה בר בר חנה א"ר
יוחנן הבא ברעפים חדשים עסקינן מפני
שצריך

מתכוין לעשות כלי איכא
לא גזור רבנן לבתחילה; כי תניא הדין. דמוסתחי.
בניה שזורה שמדבקן שצריה בשרף של עץ שקורין ש"ך
שעשין הימנו זפת וקורין אותו ריש"י"א וריחו דומה לריח לבונה
ובלשון ערבי קורין אותו מוסתק"י ומדבקין בו קערות חרס
למגור זה שלא יתבוין לעשות כלי;
שצריך

אוכלי בהמה אין בהן משום תקון כלי
איתיה רב כהנא לרב יהודה אי-במשלילין
עצי בשמים להריח בהן ולהניף בהן לחולה
ומוללו ומריה בו ולא יקטמו להריח בו ואם
יקטמו פטור אבל אסור; לחצות בו שינוי לא
פטור אבל אסור חייב חטאת א"ל השתא
פטור אבל אסור קא קשיא לי חייב חטאת
מבעיא אלא כי תניא ההיא בקשין קשין
בני מוליה נינהו חסורי מחסרא והכי קתני
מוללו ומריה בו קוטמו ומריה בו בר"א
ברכין אבל בקשין לא יקטמו ואם קטמו
פטור אבל אסור לחצות בו שינוי לא יקטמו
ואם קטמו חייב חטאת תני חמור קוטמו
ומריה בו ותניא אידך לא יקטמו להריח בו
אמר רבי יורא אמר רב חסדא לא קשיא
הא ברכין הוא אבקשין מתקרי לה רב האא
בר יעקב בקשין אמאי לא מאי שנא מהא
דתני' ישובר אדם את החבית לאכול ממנה
גרוגרות ובלבד שלא יהוין לעשות כלי
ועוד הא רבא בר רב אדא ורבין בר רב
אדא דאמרי תרווייהו כי הוינן כי רב יהודה
הוה מפשה ויהיב לן אלותא אלותא אע"ג
דחויא לקתנא דגרי' וחציני לא קשיא הא
ר"א הא רבנן דתניא ר"א אומר נוטל אדם
קיסם משלפניו לחצות בו שינוי וחב"א לא
יטול אלא מאובס של בהמה ושיוין שלא
יקטמו ואם קטמו לחצות בו שינוי ולפתוח
בו הדלת בשוגג בשבת חייב חטאת כמוזר
ביו"ט סופג את הארבעים דברי ר"א וחב"א
אחד זה ואחד זה אינו אלא משום שבות
ר"א דקאמר התם חייב חטאת הבא פטור
אבל אסור רבנן דקא אמרי התם פטור אבל
אסור הבא מותר לבתחלה ולית ליה לרבי
אליעזר הא דתנן שובר רבא את החבית
לאכול ממנה נוגעות ובלבד שלא יתבוין
לעשות כלי אמר רב אשי כי תניא ההיא
במוסתחין; ומגבב מן החצר; ת"ר מגבב
מן החצר ומדליק שכל מה שבחצר מוכן
הוא ובלבד שלא יעשה צבורין צבורין
ורבי שמעון מתיר כמאי קא מפלגי מר
סבר מחוץ דקא מכניף למחר וליומא אחרינא
ומ"ם קדרתו מוכחת עליו; אין מוציאין
את האור וכו'; ואין מלבבין את הרעפים;
ביום טוב; ואין מלבבין את הרעפים;
מאי קא עביד אמר רבה בר בר חנה א"ר
יוחנן הבא ברעפים חדשים עסקינן מפני
שצריך

מתכוין לעשות כלי איכא
לא גזור רבנן לבתחילה; כי תניא הדין. דמוסתחי.
בניה שזורה שמדבקן שצריה בשרף של עץ שקורין ש"ך
שעשין הימנו זפת וקורין אותו ריש"י"א וריחו דומה לריח לבונה
ובלשון ערבי קורין אותו מוסתק"י ומדבקין בו קערות חרס
למגור זה שלא יתבוין לעשות כלי;
שצריך

עין משפט
גר מצודה

יוחנן דמתכוין לברוקס אם מקליין האור, כלומר אם נגמרה מלאכתו ולא יתבקעו.